ב״ה
עָלוֹן לְיַלְדֵי יִשְׂרָאֵל
שַׁבָּת פָּרָשַׁת צַו - חַג הַפֶּסַח תשפ״ה
גִּלָּיוֹן **300**

הולך בתום

כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה בָּנִים

בַּהַגָּדָה אֲנַחְנוּ אוֹמְרִים שֶׁהַתּוֹרָה דִּבְּרָה עַל אַרְבָּעָה בָּנִים – אֶחָד חָכָם וְאֶחָד רָשָׁע וְאֶחָד תָּם וְאֶחָד שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לִשְׁאֹל, מִכָּאן אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לִלְמֹד לְכָל הַשָּׁנָה דָּבָר חָשׁוּב מְאוֹד.

◆

אֲנַחְנוּ עֲלוּלִים לִפְעָמִים לַחֲשֹׁב שֶׁאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לִלְמֹד וְלַעֲשׂוֹת מִצְווֹת, וְלֹא לַחֲשֹׁב שֶׁאֲנַחְנוּ גַּם צְרִיכִים לַעֲזֹר לְמִי שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ לַעֲשׂוֹת מִצְווֹת, אוֹ שֶׁהוּא יוֹדֵעַ וְח"ו לַמְרוֹת זֹאת הוּא לֹא עוֹשֶׂה אוֹתָם.

◆

אֲבָל הַתּוֹרָה מְדַבֶּרֶת גַּם אֵלָיו, לְמִי שֶׁלֹּא מְקַיֵּם מִצְווֹת, וְאִפְלוּ אִם זֶה בְּכַוָּנָה ח"ו, וַאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לִלְמֹד לְהִתְנַהֵג כְּמוֹ הַתּוֹרָה וְלָדַעַת שֶׁהָאֱמֶת הִיא שֶׁאֲנַחְנוּ צְרִיכִים גַּם לֹא לִשְׂכֹּחַ חָס וְשָׁלוֹם אֶת הַיְּהוּדִי הַשֵּׁנִי,
וְלַמְרוֹת שֶׁהוּא לֹא מְקַיֵּם מִצְווֹת, וְאִפְלוּ אִם זֶה חָס וְשָׁלוֹם בְּכַוָּנָה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְקָרֵב אוֹתוֹ וְלַעֲזֹר לוֹ, בְּנַחַת וְשִׂמְחָה.

על פי מכתב י״א ניסן תשי״ב

שַׁבָּת שָׁלוֹם וּמְבֹרָךְ, וְחַג שָׂמֵחַ!

יָגַעְתִּי וּמָצָאתִי – תַּאֲמִין

חַג שֶׁאֲנַחְנוּ הֲכִי מִתְאַמְּצִים לִקְרָאתוֹ הוּא חַג הַפֶּסַח.
הַנְּקִיּוֹנוֹת לְפֶסַח בְּהֶחְלֵט **מְיַגְּעִים**...

בְּלֵיל הַסֵּדֶר אָנוּ אוֹכְלִים אֶת הַמַּצָּה. מַצָּה מִלְּשׁוֹן **מְצִיאָה**.

בִּזְכוּת הַ'**יְגִיעוֹת**' בַּהֲכָנוֹת לְפֶסַח וְהַ'**מְצִיאוֹת**' בַּאֲכִילַת הַמַּצָּה, זוֹכִים לֶ**אֱמוּנָה**. הַמַּצָּה הִיא 'מַאֲכַל הָאֱמוּנָה'.

על פי שיעור יב ניסן תש״ס

הָעָלוֹן יו״ל ע״י יְשִׁיבַת **תֹּם וָדָעַת** בְּרַאשׁוּת הָרַב יִצְחָק גִּינְזְבּוּרְג / holechbetom@gmail.com

סִפּוּר חֲסִידִי

הָרַב מֵאִיר שַׁפִּירוֹ, הַנָּהָג מֵאִיר | י"ב נִיסָן הַתְּשמ"ט

פֶּסַח אַחַת, כַּאֲשֶׁר נָסַע הָרַב מֵאִיר בְּמוֹנִית, עָבְרָה מַשָּׂאִית שֶׁל מַשְׁקָאוֹת קַלִּים לְיַד הַמּוֹנִית. הָרַב מֵאִיר הוֹרָה לַנַּהַג שֶׁל הַמּוֹנִית לְבַקֵּשׁ מִנַּהַג הַמַּשָּׂאִית לַעֲצֹר וּלְהָבִיא לוֹ פַּחִית אוֹ בַּקְבּוּק שֶׁל שְׁתִיָּה.

הַנַּהַג שֶׁל הַמּוֹנִית עָשָׂה כְּמוֹ שֶׁאָמַר לוֹ הָרַב. כַּאֲשֶׁר שָׁמַע נַהַג הַמַּשָּׂאִית אֶת בַּקָּשָׁתוֹ הַמְּגֻחָכֶת שֶׁל הָרַב, הִתְרַגֵּז מְאוֹד וְסֵרֵב לָתֵת לָרַב מֵהַמַּשְׁקָאוֹת. הָרַב אָמַר לַנַּהַג שֶׁהוּא יְשַׁלֵּם לוֹ הַרְבֵּה מֵעֵבֶר לַשִּׁוּוִי שֶׁל הַפַּחִית, וּבְכָל זֹאת הַנַּהַג סֵרֵב וְהֶמְשִׁיךְ לְנָסֵעַ.

לְבַסּוֹף, מַשָּׂאִית הַמַּשְׁקָאוֹת הִתְהַפְּכָה וְאוֹתוֹ נַהַג נֶהֱרַג רח"ל. אָמַר הָרַב לְנַהַג הַמּוֹנִית: "רָאִיתִי אֶת מַלְאַךְ הַמָּוֶת רוֹקֵד עַל הַמַּשָּׂאִית. אִם הוּא הָיָה עוֹשֶׂה טוֹבָה אַחַת לִיהוּדִי, הוּא הָיָה נִצָּל"...

> אִם הוּא הָיָה עוֹשֶׂה טוֹבָה אַחַת לִיהוּדִי, הוּא הָיָה נִצָּל...

על פי נפלאות הצדיקים לתאריך י"ז ניסן

שְׁאֵלוֹת הַשָּׁבוּעַ

1. בִּזְכוּת מָה זוֹכִים לֶאֱמוּנָה?
2. לָמָּה זָקֵן דּוֹמֶה לְקוֹף?

אֶת הַתְּשׁוּבוֹת, בְּנוֹסָף לִכְתֹּבֶת בָּהּ אַתֶּם גָּרִים, יֵשׁ לִשְׁלוֹחַ בְּהוֹדָעָה לְמִסְפָּר **053-735-6069**, אוֹ לַדּוֹאַ"ל שֶׁל הָעָלוֹן. בְּעֶזְרַת ה', פַּעַם בְּחֹדֶשׁ תִּתְקַיֵּם הַגְרָלָה (בְּכָל שָׁבוּעַ צוֹבְרִים כַּרְטִיס נוֹסָף) עַל **דִּיסְק נִגּוּנִים חֲסִידִיִּים**, בֵּין הַפּוֹתְרִים נְכוֹנָה.

הַמּוֹכֶה וּמַחֲזִיק טָמֵא: מְנוּחָה בְּרָכָה מֵימוֹן

בְּדִיחַת קֶרֶשׁ

יְהוּדָה: אִמָּא אֵיפֹה יֵשׁ מַטְעֵן לְקוֹטֵג'?
אִמָּא: לָמָּה אַתָּה צָרִיךְ מַטְעֵן לְקוֹטֵג'?
יְהוּדָה: כִּי יֵשׁ לוֹ 3 אָחוּז.

3%

הַמַּכָּפֵל וְהַתַּפּוּחַ

תַּקְצִיר: הַכֹּמֶר נִסָּה לִירוֹת בִּיהוּדִי פַּעַם נוֹסָפֶת, הַיְּהוּדִי הִכְנִיס אֶת כָּל גּוּפוֹ לְתוֹךְ הַמַּיִם חוּץ מֵהָאֲצְבַּע הַקְּטַנָּה שֶׁלּוֹ וְהִיא נָפְלָה. לְמָחֳרָת רַבִּי אָדָם אָמַר לַיְּהוּדִי שֶׁיּוּכַל לָלֶכֶת לְבֵיתוֹ רַק לְפִי הַהַנְחָיוֹת...

רַבִּי אָדָם אָמַר לַיְּהוּדִי: "אִם אַתָּה רוֹצֶה לַחֲזֹר לְבֵיתְךָ, אַתָּה צָרִיךְ קֹדֶם כֹּל לַחֲזֹר לְבֵית שֶׁל קְרוֹבִים שֶׁלְּךָ לְמֶשֶׁךְ שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת, וְלֹא לָצֵאת עַד סוֹף שְׁלֹשֶׁת הַשָּׁבוּעוֹת.

"לְאַחַר שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת – הַמְּשִׁיךְ רַבִּי אָדָם – "כַּאֲשֶׁר תֵּצֵא, הַכֹּמֶר יִפְגֹּשׁ אוֹתְךָ וְיִשְׁאַל אוֹתְךָ מִי הִצִּילְךָ, וְאַתָּה תַּעֲנֶה לוֹ: 'אִישׁ אֶחָד קָדוֹשׁ מֵאַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִצִּילָנִי'".

הַכֹּמֶר, יְבַקֵּשׁ מִמְּךָ שֶׁאֲבוֹא לַעֲשׂוֹת אִתּוֹ תַּחֲרוּת שֶׁל כְּשָׁפִים. אַתָּה, אָמַר רַבִּי אָדָם לַיְּהוּדִי, תִּקְבַּע אִתּוֹ זְמַן לְתַחֲרוּת. לְאַחַר שֶׁתִּקְבַּע אִתּוֹ זְמַן לְתַחֲרוּת, תּוֹדִיעַ לִי, וַאֲנִי בְּעֶזְרַת ה' אָבוֹא, וְה' יִהְיֶה בְּעֶזְרִי.

הַיְּהוּדִי אָכֵן עָשָׂה כִּדְבְרֵי רַבִּי אָדָם, נָסַע לְעִירוֹ וְהִתְחַבֵּא אֵצֶל אֶחָד מִקְּרוֹבָיו לְמֶשֶׁךְ שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת.

כְּעֶבֶר שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת, יָצָא הָאִישׁ מִן הַבַּיִת וְהָלַךְ בַּשּׁוּק.

כַּאֲשֶׁר הַיְּהוּדִי הָלַךְ בַּשּׁוּק הוּא פָּגַשׁ אֶת הַכֹּמֶר.

כַּאֲשֶׁר הַכֹּמֶר רָאָה אֶת הַיְּהוּדִי, הוּא תָּמַהּ, אֵיךְ יָכוֹל לִהְיוֹת שֶׁהַיְּהוּדִי עֲדַיִן חַי?!

הֶמְשֵׁךְ יָבוֹא אי"ה

מִסְפָּרִים מְעַנְיְנִים

52

הַמִּלָּה **בֵּן** שָׁוָה בְּגִימַטְרִיָּא **52**.

כְּנֶגֶד כָּל אֶחָד מֵאַרְבַּעַת הַבָּנִים יֵשׁ מִלָּה הַמַּתְאִימָה לוֹ.

הַ**בֵּן** הֶחָכָם הוּא כְּמוֹ **אֵלִיָּהוּ** הַנָּבִיא.

הַ**בֵּן** הָרָשָׁע הוּא כְּמוֹ **כֶּלֶב** הַנּוֹבֵחַ.

הַ**בֵּן** הַתָּם הוּא סְתָם '**בֵּן**'. פָּתוּחַ לְכָל אֶפְשָׁרוּת.

הַ**בֵּן** שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לִשְׁאֹל הוּא כְּמוֹ **בְּהֵמָה**. אֵין לוֹ דַּעַת.

על פי הגדת 'סודות מן הסדר',

פֶּרֶק שִׁירָה:
קוֹף

חַיּוֹת הַשָּׂדֶה אוֹמְרִים:
בָּרוּךְ הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב:

בַּמִּדְרָשׁ נֶאֱמַר שֶׁכְּשֶׁהָאָדָם מִזְדַּקֵּן הוּא נִהְיֶה דּוֹמֶה לְקוֹף, אֲבָל תַּלְמִיד חָכָם גַּם בְּזִקְנוּתוֹ נִשְׁאָר רֹאשׁ וּמֶלֶךְ.

בַּחֲסִידוּת מַסְבִּירִים כָּךְ:
כַּאֲשֶׁר הָאָדָם מִזְדַּקֵּן, יִתְּכֵן שֶׁהוּא יִנָּשֶׂה לְחַקּוֹת אֶת עַצְמוֹ בְּצָעִירוּתוֹ, לְהִתְדַּמּוֹת לְאֵיךְ שֶׁהוּא הָיָה צָעִיר.
אָדָם כָּזֶה הוּא דּוֹמֶה לְקוֹף. "קוֹף אַחֲרֵי בֶּן אָדָם".
לְעֻמַּת זֹאת, הַתַּלְמִיד חָכָם, שֶׁאֵינוֹ כָּךְ, גַּם בְּזִקְנוּתוֹ נִשְׁאָר מֶלֶךְ.

על פי מדרש קהלת רבה פרשה א פרק ב, ועלון 'ואביטה' לפרשת עקב תשע"ט

הַקּוֹף

הוּא יוֹנֵק הַשַּׁיָּךְ לְסִדְרַת הַפְּרִימָטִים, הוּא חַי בְּעִקָּר בַּאֲזוֹרִים טְרוֹפִיִּים וְיַעֲרוֹת גֶּשֶׁם בְּרַחֲבֵי אַסְיָה, אַפְרִיקָה, וּדְרוֹם אֲמֶרִיקָה. יֶשְׁנָם מִינִים רַבִּים שֶׁל קוֹפִים, חֶלְקָם קְטַנִּים וְחֶלְקָם גְּדוֹלִים, וְכָל אֶחָד מֵהֶם מֻתְאָם לַסְּבִיבָה שֶׁבָּהּ הוּא חַי.
לַקּוֹפִים גַּפַּיִם חֲזָקִים, זָנָב אָרֹךְ (אֵצֶל חֵלֶק מֵהַמִּינִים), וְיכֹלֶת מַרְשִׁימָה לְטַפֵּס, לְקַפֵּץ וּלְהִתָּלוֹת עַל עַנְפֵי עֵצִים. הֵם מְתָאַפְיְנִים בִּיכֹלֶת חֲשִׁיבָה וּלְמִידָה מַרְשִׁימָה, וּבִיכֹלֶת תִּקְשֹׁרֶת מְגֻוָּנֶת, הַכּוֹלֶלֶת קוֹלוֹת, תְּנוּעוֹת גּוּף וְהַבָּעוֹת פָּנִים.
הַקּוֹף הוּא אוֹכֵל-כֹּל, וְנִזּוֹן מִפֵּרוֹת, זְרָעִים, חֲרָקִים וּלְעִתִּים גַּם מֵבֵיצִים אוֹ בַּעֲלֵי חַיִּים קְטַנִּים. הַקּוֹפִים חַיִּים בִּקְבוּצוֹת וּמְנַהֲלִים חַיֵּי חֶבְרָה מֻרְכָּבִים, עִם קְשָׁרִים בֵּין בּוֹגְרִים לְגוּרִים, וּמִשְׁחָקִים מְשֻׁתָּפִים.

הַיְדַעְתֶּם?

לַקּוֹפִים יֵשׁ טְבִיעוֹת אֶצְבַּע יִחוּדִיּוֹת, מַמָּשׁ כְּמוֹ לִבְנֵי אָדָם!